

Advent 3. vasárnapja

Mt 11,2-11

„Te vagy-e az eljövendő?”

Gaudete vasárnapján Keresztelő János küldöttségével találkozunk. De micsoda a Gaudete vasárnap? A nevét a latin mise kezdő himnuszáról kapta, mely magyar fordításban így hangzik:

„Örvendezzünk, keresztények, közel van az Isten.
És élje minden lélek szentül közelítsen,
S az angyalok seregének hangján énekelje;
Siess, Uram, jöjj le közénk, kérünk esdekelve.”

Ezen a napon, az öröm liturgikus megjelenítéseként, a pap lila miseruha helyett öltözhet rózsaszínbe, mint nagyböjt 4. vasárnapján. A Keresztelő Jánosról szóló evangélium nem kifejezetten az örvendezés hangulatát árasztja. Inkább gondterhelt tépelődést olvashatunk ki belőle. János ismerte az embert, sőt életének ebben a fázisában azt is mondhatnánk, sikeresen irányította is, hiszen elérte, amit kevesen, hogy kortársai közül sokan bűnbánatot tartssanak: az emberek meg akartak szabadulni a bűneiktől, hogy közelebb kerüljenek az Istenhez. Csakhogy János tudta, ez a hullám nem tart örökké. Kérdése feltehetően a megtérés tartósságára vonatkozott: lehet-e a bűnre hajló embert kibékíteni Istennel, és viszonyát végérvényesen megváltoztatni? Hiszen János maga tapasztalhatta sajátosan „lelki gyakorlatának” hatását és korlátait. A megtérési hullám óriási, a világ azonban alig változik.

A János-evangélium tanúsága szerint Keresztelő János és Jézus egy ideig párhuzamosan működött. Jánosnak tehát szembe kellett nézni azzal, hogy valaki más is bűnbánatra szólítja az embereket. Jézus is véleményt formált Jánosról, János is meg akarta fogalmazni a maga véleményét. Első lépése kérdés: „Te vagy-e...?” Jézus azonban nem nyilatkozott önmagáról, hanem tetteinek hatásáról kijelentette: „Vakok látnak, sánták járnak...” Az Izajás prófétától vett válasz szövege ismert messiási hely volt. De a válasz ennek ellenére nem tekinthető színlelt dialógusnak, melyben – mint Jézus megkísértésének történetében – hemzsegnek a bibliai idézetek. Itt az idézet és a tapasztalt valóság egybeváág. Akit Jézus megérint, annak

élete radikálisan megváltozik. Jézus gyógyít, prédikál, tanít, de sohasem csak a testet gyógyítja meg, hanem a lelket is. Az emberek, amikor vele találkoznak, nem egy rítusban vesznek részt, hanem vele társalognak megváltoznak.

A keresztény egyház ennek ellenére a megőrzött szentírás szöveggel együtt kérdezi: „Te vagy-e az eljövendő...?” Ez a kérdés vonatkozik a keresztényekre is: vajon akik megismerkedtek Jézussal, azt teszik-e, amit Jézus? A keresztény hit képes-e versenyezni más tanításával, ellentétes ideológiákkal? A keresztény gyakorlat hatékonyan ellensúlyozza-e a közömbösek embertelen tetteit? Valójában semminek nincs akkora hatása az emberre, mint az őszinte bűnbánatnak. Akkor vagyunk képesek megváltozni, ha beismerjük bűneinket. Aki nem jut el a bűntudatig, és nem fejlődik tovább a bűnbánatig, félelmetes ember marad.

A bűnbánatra képtelen ember kijelenti: „Biztosan nem Jézus a Messiás!” A keresztény hit nehézsége abból adódik, hogy az embernek nem elméletileg kell állást foglalnia, hanem meg kell változtatni az életmódját. Aki erre képtelen, az inkább nem hisz, csak hogy ne kelljen megváltoznia. Az ember maga érdekében mindig talál fölmentő érvet. A vádlónak mindig tud válaszolni. Csak aki felismerte a bűnbánattartás értékét, az képes szembenézni önmagával. A bűnbánatot tartott ember pedig másként örül és másfajta örömeik szerzésére képes, mint a bűnös. Ezért örvendünk a mai napon.

A Jézusban meg nem botránkozók imája

Hálás vagyok neked, Jézus, hogy olyanok szeretlek, amilyen vagy.

Nem olyan vagy, amilyené én formálnálak, hanem annál sokkal jobb.

Meggyógyítod a vakokat, a sántákat, a leprásokat, feltámasztod a halottakat, és reményt, jó hírt viszel a szegényeknek.

Amerre jársz, Életre kel minden, jelenléted már gyógyít. Csupa Élet vesz körül, amelynek te vagy a forrása. Nem értem, miért nem látja mindenki, hogy te vagy az Isten legszebb ajándéka, amit az embernek adhat.

Sokan talán mást vártak, másmilyennek akartak.

Az ember hajlamos megálmodni valamit, amiről úgy véli, hogy annál szebbet, jobbat, tökéletesebbet már elképzelni sem lehet.

Talán Keresztelő János is ilyen volt: álmodozott arról, milyen leszel.

Ezt nem veheted rossz néven: az édesanya is így várja gyermekét.

Még szerencse, hogy te még álmainkban is meglátod, mire vágyunk igazán.

Te még szebb, jobb, tökéletesebb Megváltóként jöttél el hozzánk.

Hála neked, szerető Istenünk, hogy álmaid felülmúlják a mieinket, és legszebb álmodat életre keltetted nekünk! Amen.